

razglasila po mestu. Zunaj na hrbtu ima listič napis: „Die Stadt soll publicieren“. Razglasilo samó pa se glasi: „Pasluschaite inu resumete eden drugimo panete, khakor nas Suetle Först pusti khlizat, de vsakhateri khupez ali khateri händi pella od vsakhateriga Taura Blaga Se wode khakesno Blagu hoze stemu Peruimo Ausschlegkho Inu Zollo noue Nakhlade more dati sest khreuzerion teiste wode na tech pastaulenech khraion Syemale Ausschlegarie inu Zollnarie. Na tu wode Vedel vsakhateri Se Pakhorn Skhasati Inu se Pred Sekodo Varouati. Le ta Je Fűrstaun Suetliste Vola Inu Sapuuid, khakhor vse le tu Fűrstaun General (to se pravi: Generalpatent, dostavek pis.) khateri more vsakhateri, khateri sna Podpolnoma vrati, teistu Ihe (= je, dostavek pis.). Pod Khamaunam (Kamaun zvala se je Tranča, dostavek pis.) nabit. Natu wode vedel Vsakhateri Se Pakhoren Skhazati Inu se Pred Sekhoda Varouati. Per Vellikhi Fűrstaune Suetluste straffnigi na Blagi inu na Siuato.“ (Magistratni akti st. 22.). J. V.

Kopitar. V zadnji t. j. LXXII. knjigi „Rada jugoslavenske akademije znarnosti i umjetnosti“ podal nam je g. prof. Armin Pavić na str. 127—202 precēj obširen in točno sestavljen životopis Gjura Daničiča (umrl 17. nov. l. 1882.). Opozorujemo na ta spis, ki se sicer proti koncu ne drži iste stopinje visokosti kakor v začetku, vse, ki se zanimajo za Vukovo in Daničičevo velevažno delovanje in postanek književnega jezika Hrvatov in Srbov. Veseli nas, da se tukaj tudi od hrvaške strani pravično ocenjajo Kopitarjeve velike zasluge in posebno drago nam je, da se je ravno g. Pavić vspel do tako krepke obrambe kakor jo beremo na str. 149. in 150. proti sumnjam Rusa Kulakovskega, da so „vo vlijanič Kopitara na Vuka dējstvovali političeskija ili ultramontanskija pobuždenija rčenago bibliotekarja pri dvornoj biblioteki apostoličeskago Imperatora“. Zmerom narasta gradivo, ki nas uči, kako krivično se je sodil od vrstnikov in potomcev ta „Mefisto“, avstrijski „hofrat“ in „hofslavist“ i. t. d., s kakeršnimi imeni se dandanes večkrat njegov še večji učenec pita (prim. poročilo o „krtkem slovarji“). Bil bi že čas, da nam kdo vstvari po vseh virih popolno in kritično podobo našega toliko napadanega rojaka, ki je tako neizmerno nadkriljeval vse nasprotnike svoje. Najprej pa prosimo g. Miklošiča, naj nam vendar izdá za tisek že davno pripravljeni drugi del Kopitarjevih „Kleinere Schriften“, ki bodo govorile tudi jasno dovolj.

Dr. M. Murko.

Hrvaška književnost je izgubila jako marljivega delavca; umrl je namreč v Spletu v svojem 35. letu Fra Ivan Despot, jeden najboljših sedanjih hrvaških pisateljev v Dalmaciji. Ta izguba je tem občutljivejša zdaj, ko nam politika pojemlje premnogo močij na književnem polju hrvaškem. To nam jasno priča zadnje četrtletje, ki se nikakor ne more ponášati z obilnimi literarnimi plodovi. Izvzemši razne časopise in „Matičine“ knjige, o katerih smo že poročali, oglašiti nam je danes „Seoske bajke i bajalice“, crtice N. Tordinca. Pisatelj je novinec, ki mnogo obeta, kajti v teh črticah je pokazal lepega darú za risanje narodnih tipov iz kmetskega življenja, katero dobro opazuje in resnično opisuje. Druga lepa knjiga je „Drevna priča“, roman od J. Kraszewskega, ki je v Gostiševem prevodu ponatisnena iz „Pozora“. Leposlovnega berila so nam prinesli tudi razni koledarji, od katerih so najimenitnejši „Danica“ svetojeronimskega društva, „Zvonimir“, in „Dragoljub“. Omeniti nam je, da so hrvaški koledarji ozaljšani z mnogimi času primernimi podobami, kar pri slovenskem koledarji „družbe sv. Mohorja“ še vedno pogrešamo. Razven omenjenih zagrebških koledarjev so prišli nekateri tudi po drugih mestih na svetlo, ki so bolj lokalnega značaja in imajo le malo lite-